

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Junts mantenim l'Església

El Dia de l'Església Diocesana, conegut entre nosaltres com la *Diada de Germanor*, és l'únic dia que es fa una col·lecta a les esglésies amb la finalitat d'ajudar cada diòcesi o bisbat en les seves necessitats materials. Gràcies a aquesta col·lecta pot funcionar l'anomenat Fons Comú Diocesà, que és com una caixa de compensació per mitjà de la qual les parròquies amb més recursos econòmics ajuden aquelles altres que tenen moltes necessitats però menys disponibilitats econòmiques.

Aquest any, la Jornada de Germanor té com a lema principal «Participar en la teva parròquia és fer una declaració de principis». I una manera de participar —no l'única, sens dubte— és ajudar econòmicament. Ens agradi o no ens agradi, l'Església necessita mitjans econòmics per realitzar la seva missió. Avui tot projecte pastoral va acompanyat necessàriament d'un pressupost, qualsevol pastoral té unes despeses.

L'Església, sobretot en aquesta hora de crisi econòmica que repercuteix sobre tantes persones i famílies, està cridada a fer un esforç especial en l'àmbit de les necessitats socials. Hi està cridada i ho fa. Un dels objectius de la nostra diòcesi de Barcelona ens invita a tots a exercir la solidaritat com a expressió de la fe cristiana. El Sant Pare Francesc ens diu que voldria sobretot una «Església pobra i per als pobres», una Església els pastors de la qual facin «olor d'ovella», una frase ben gràfica que ens parla d'una solidaritat profunda i activa amb els sofriments i les necessitats bàsiques de les persones. De totes les persones, sense cap discriminació.

Em plau molt expressar aquí el meu profund agraïment a l'esforç que s'està fent en aquest sentit a la nostra comunitat diocesana de Barcelona. Són ben nombroses les iniciatives promogudes per parròquies i altres institucions i moviments cristians per ajudar els més necessitats. El Congrés sobre l'acció de l'Església en les grans ciutats, la segona fase del qual celebrarem els propers dies del 24 al 26 de novembre i que clourem pre-

sidits pel papa Francesc a Roma el dia 27, ha insistit que l'Església, sempre però especialment en les grans ciutats modernes, on hi ha tantes necessitats materials i espirituals, ha de ser una «Església samaritana»; és a dir, una Església que, com el *bon samarità* de la famosa paràbola de Jesús, s'acosti a la persona ferida i maltractada que ha estat deixada al

marge del camí. Ho he comentat en la meva darrera carta pastoral, titulada *Una Església samaritana enmig de les grans ciutats*.

Francesc ens demana ser una Església «en sortida» cap a les perifèries geogràfiques i existencials. Tanmateix, cal pensar que, per poder-ho fer d'una manera ben constructiva i eficaç, els recursos materials són

importants. Per tal d'obtenir-los truquem en aquest dia al cor dels membres de l'Església perquè ens vulguin ajudar a garantir el finançament de les obres religioses i socials. Per això, cal que siguem conscients que l'Església necessita la nostra ajuda i el nostre compromís econòmic.

ENTREVISTA

Mirada sonora i solidària

MIQUEL ALBERT SOLER

Mirada cristiana és una revista que s'escolta. Està adreçada a persones cegues i discapacitades visuals. Conté articles de diferents publicacions catòliques que llegeixen voluntaris i que es graven en un CD d'àudio. L'objectiu és, per al professor i pedagog Miquel Albert Soler, president de l'Associació Mirada Solidària, «transmetre la fe cristiana i els seus valors socials». Informació: t. 639 866 483 / info@miradasolidaria.net.

Hi ha poques eines evangelitzadores per a les persones cegues...

Sí, actualment només hi ha dues revistes catòliques en català accessibles a les persones cegues: *Catalunya Cristiana* edició Braille —trimestral, amb un recull de reportatges, articles i notícies d'Església publicades en el setmanari—, i *Mirada Cristiana* —que també és trimestral. Ambdues estan realitzades per l'Associació Mirada Solidària.

Com es troba l'evangelització del món del cec?

Hi manquen molts recursos i compromís per part de les grans organitzacions de cecs. Des de la nostra associació procurem incloure les persones amb discapacitat visual en el conjunt de la societat. Treballem per mitigar el buit i unir les persones sensibles al missatge de Jesús i fer-nos més presents a la nostra Església, que ha d'incloure tothom.

Es pot dir que, des de la foscor, et pots acostar més a Déu?

Entre les persones cegues també hi ha poca fe. Però la foscor pot ajudar a aguditzar tots els sentits i comprendre Jesús Déu, que és llum interior, veu que s'escolta, font que s'assaboreix, cep veritable que abraça, perfum d'encens que s'olora.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Un dissabte, de bon matí, camí d'Emmaús

Un dissabte, a dos quarts de vuit del matí, sóc en una estació de tren de la gran ciutat. Unes noies dormen profundament a l'extrem d'un graó de les escales que porten a l'andana. Altres joves dormen als bancs. Un grup de tres o quatre, drets, resten silenciosos, com endormiscats. Un xicot és atès per uns companys: sembla que no es troba gaire bé. Quatre o cinc, a l'extrem de l'andana, criden i fan soroll. Al costat, uns altres escuren una beguda alcohòlica... La majoria dels qui esperen el tren tenen al voltant de vint anys, més o menys. Dedueixo que vénen de diverses festes i retornen cap a casa. Entre ells n'hi deu haver estudiants, alguns potser treballen; d'altres, de ben segur, que encara no troben feina o són a l'atur. Arriba un tren i alguns hi pugen, la majoria amb un caminar lent, cansat, en alguns casos ajudats per d'altres.

La situació, no per desconeguda sinó pel fet de trobar-m'hi, m'afectà i em féu pensar, m'impressionà. Sé que aquest escenari és força habitual per a molts joves el dissabte i el diumenge de bon matí. Què deuen pensar, però, de l'estat en què molts hi arriben? Per què hi arriben? Què dóna sentit a la seva vida? Sé que no tots els joves acaben així els caps de setmana. Ni tan sols tots els que hi han sortit de

festa. No vull entrar en paternalismes fàcils, ni culpabilitzacions gratuïtes. Ni carregar responsabilitats a algunes persones o institucions.

Em pregunto, tanmateix: què és el que no fem bé a nivell personal i institucional? Considerem els adolescents i joves un col·lectiu al qual ajudar a créixer en edat i a madurar humanament? O els hem reduït a un mercat que consumeix? Veient els joves esmentats, m'hi semblava descobrir una part del retaule del món crucificat, amb tantes persones marcades pel dolor, en el qual Jesús pateix, mor i ressuscita. Uns col·lectius necessitats espiritualment i humana. Molts d'ells podrien trobar resposta lluny dels entorns mediocres, consumistes i descarnats si obrissin el cor a la bona nova de Jesús —a qui molts no coneixen— i si trobessin persones que els en fessin el primer anunci o els ajudessin a retornar al Jesús de la seva infantesa; persones, en definitiva, que els acompanyessin en el seu particular camí d'Emmaús: «Us ho asseguro: Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40). Tant de bo trobin en aquest camí una mirada, un gest, una paraula de Jesús mateix encarnat en un rostre proper. Preguem perquè aquest rostre... també pugui ser el nostre.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

El joven y el tratante de caballos

Cuentan que un joven cristiano tenía su casa, un pequeño huerto y un hermoso caballo, al que amaba como a un hermano. Lo había criado de potrillo. Un día lo vio un tratante de caballos. Se encaprichó de él y le propuso comprárselo. El joven se negó: «¿Puede un hombre vender a su hermano? Yo no necesito dinero. Mi riqueza es él.»

El negociante, empujado por la ambición, un día fingió que lo habían asaltado unos ladrones. Simuló que estaba malherido. El joven, que pasaba para ir al mercado, desmontó de inmediato para prestarle ayuda. El tratante se levantó violentamente, tumbó al joven, montó sobre el alazán y empezó a galopar. El joven le gritó: «¡Espera! ¡Espera!»

El ladrón, a una distancia prudente, se volvió y dijo: «¡El caballo ahora es mío!» El joven respondió: «Está bien. Es tuyo. Sólo te pido que si alguien pregunta cómo lo conseguiste... por favor, no le cuentes lo que ha pasado. Diles que me lo compraste.»

El tratante dijo: «¿Y por qué voy a hacer eso?» El joven respondió: «Porque si cuentas la manera como, con engaño, me lo has arrebatado, y él u otro se encuentran a alguien malherido, necesitan, pensará que puede ser una trampa y no querrá detenerse para prestarle la ayuda urgente necesaria, tal como nos manda Jesús: "Ve y tú haz lo mismo".»

El tratante bajó del caballo. Entregó las riendas a su dueño, y montaron los dos el alazán camino del pueblo.

Lectures missa diària i santoral

17. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-4;2,1-5a / Sl 1 / Lc 18, 35-43]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III); sant Iscle o Aciscle i santa Victòria, germans màrtirs a Còrdova (303).

18. ■ Dimarts (□ Barcelona) [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19, 1-10]. Sant Romà, màrtir; sant Aureli, màrtir.

19. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i màrtir; sant Abdies, profeta (s. v aC).

20. ■ Dijous [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Sants Octavi i Adventor, soldats màrtirs; sant Benigne, bisbe i màrtir (s. II); santa Silva, verge i màrtir.

21. □ Divendres [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19,45-58]. Presentació de santa Maria, verge, al temple. Sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, màrtirs.

22. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Santa Cecília (o Cília), verge i màrtir romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. □ † Diumenge vinent, Jesucrist, Rei de tot el Món (lit. hores: 2a setm.) [Ez 34,11-12. 15-17 / Sl 22 / 1Co 15,20-26. 28 / Mt 25,31-46]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i màrtir; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia d'origen irlandès; santa Lucrècia, verge i màrtir; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i màrtir.

Germanor 2014

Participar en la teva
parròquia és fer
una declaració
de principis

L'Església necessita la teva ajuda i el teu compromís econòmic
Dia de l'Església Diocesana - Jornada de Germanor 2014

portantos.es

pertants

Programa per al Sosteniment Econòmic de l'Església

Germanor 2014

Delegació Diocesana d'Economia

Els comptes de l'any 2013

ACTIVITAT ORDINÀRIA I FINANCERA/COMPARATIVA	ANY 2013	ANY 2012
INGRESSOS	euros	euros
1. Ingressos de l'entitat	12.455.699	12.924.861
Quotes fixes parròquies	2.545.460	2.580.762
Col·lecta de Germanor	388.901	413.296
Aportació de la Conferència Episcopal Espanyola	5.397.965	5.571.245
Subvencions	233.226	22.104
Subscripcions	819.549	858.668
Donatius i llegats	3.070.598	3.478.786
2. Vendes i altres ingressos ordinaris	930.230	1.076.171
Serveis hospitalaris i penitenciaris	372.166	420.215
Publicacions i altres ingressos delegacions	558.064	655.956
3. Altres ingressos	1.632.582	1.658.044
Ingressos per arrendaments	1.072.808	937.645
Altres ingressos	559.774	720.399
4. Ingressos financers	526.576	561.623
Total INGRESSOS ordinaris i financers	15.545.087	16.220.699
DESPESES		
1. Despeses de funcionament	(10.972.850)	(11.032.711)
Personal: preveres i religiosos	(4.559.170)	(4.638.793)
Personal laic	(1.448.533)	(1.539.685)
Seguretat Social preveres	(402.469)	(381.878)
Seguretat Social laics	(329.651)	(338.984)
Provisions i amortitzacions	(596.766)	(479.909)
Aportació de la Conf. Episcopal Tarraconense	(49.000)	(49.000)
Serveis exteriors Bisbat i Delegacions	(3.561.602)	(3.580.920)
Tributs	(25.659)	(23.542)
2. Despeses per activitat	(3.711.811)	(4.107.559)
Ajuts a delegacions i entitats	(1.691.117)	(1.715.700)
Ajudes a parròquies	(2.020.694)	(2.391.859)
3. Aprovisionament	(158.896)	(149.452)
Compres de material per a publicacions	(158.896)	(149.452)
4. Aplicacions finalistes	(322.906)	(497.229)
5. Despeses financeres	(202.920)	(153.581)
Despeses fundacionals i minusvàlues de valors	(202.920)	(153.581)
Total DESPESES ordinàries i financers	(15.369.383)	(15.940.532)
ACTIVITAT EXTRAORDINÀRIA	ANY 2013	ANY 2012
5. Ingressos extraordinaris	0	1.150.000
Aportacions i ingressos extraordinaris	0	1.150.000
6. Despeses extraordinàries	(170.000)	(1.421.573)
Nous temples i altres	(170.000)	0
Despeses extraordinàries	0	(1.421.573)
TOTAL INGRESSOS (ordinari+extraordinari)	15.545.087	17.370.699
TOTAL DESPESES (ordinari+extraordinari)	(15.539.383)	(17.362.105)
RESULTAT FINAL	5.704	8.594

El sentit d'unes xifres

Els recursos econòmics administrats per la Delegació Diocesana d'Economia de l'Arquebisbat de Barcelona i per les seves delegacions durant l'any 2013 van ser de 15.545.087 € d'ingressos i 15.539.383 € de despeses. En conseqüència, en l'exercici de 2013 l'excedent fou positiu en 5.704 €.

Durant el 2013 cal destacar els següents aspectes:

1. Els ingressos disminueixen, excepte les subvencions per obres i els lloguers.
2. En general, les despeses ordinàries disminueixen per tal de adequar-les a la reducció d'ingressos.
3. S'ha fet la nova capella de Sant Lluc, finançada gràcies a la reducció de les despeses.

El sentido de unas cifras

Los recursos económicos administrados por la Delegación Diocesana de Economía del Arzobispado de Barcelona y por sus delegaciones durante el año 2013 fueron de 15.545.087 € de ingresos y de 15.539.383 € de gastos. En consecuencia, en el ejercicio de 2013 el excedente fue positivo en 5.704 €.

Durante 2013 hay que destacar los siguientes aspectos:

1. Los ingresos disminuyen, excepto las subvenciones por obras y los alquileres.
2. En general, los gastos ordinarios disminuyen con el fin de adecuarlos a la reducción de ingresos.
3. Se ha construido la nueva capilla de San Lucas, financiada gracias a la reducción de los gastos.

Capella de Sant Lluc, a l'avinguda Vallbona n. 5, a Torre Baró

Germanor 2014

Una declaració de principis

Perquè som batejats i membres de l'Església, hem de participar en la nostra parròquia. Aquest és un gran principi que ha de marcar la nostra vida cristiana.

Des de temps antics, es van crear divisions territorials més petites per tal que la missió apostòlica dels bisbes, successors dels Apòstols, arribés millor a totes les persones d'una mateixa diòcesi, d'una manera més fàcil i concreta. Així van néixer les parròquies com a comunitats cristianes de la diòcesi, organitzades al voltant d'una església i uns locals sota la responsabilitat d'un o més sacerdots.

A la parròquia s'ofereix una vivència d'espiritualitat i de vida sacramental, especialment en l'eucaristia dominical; una possibilitat d'aprofundiment de la fe cristiana amb la catequesi, el catecumenat i els moviments laïcals; i una projecció social a través de Càritas i altres organitzacions socials.

La parròquia és la comunitat cristiana bàsica que alimenta la vida cristiana dels seus membres i es projecta cap a l'evangelització de les persones allunyades i de les alienes a l'Església.

Com a persones humanes que som, no sempre arribem a realitzar l'ideal. I per acostar-nos cada vegada més

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH

Cardenal arquebisbe de Barcelona

al model, cal la participació activa del major nombre possible de persones. Per tot això, és molt adequat el lema de «Germanor» d'enguany, que diu: «Participar en la teva parròquia és fer una declaració de principis». El compromís parroquial ens fa més coherents amb el baptisme que hem rebut i contribueix que la parròquia realitzi millor la seva missió.

Hem de recordar també que cap institució viu només de l'aire del cel i que la parròquia i tota l'Església diocesana necessiten contribucions econòmiques per poder dur a terme les seves finalitats. Per això, quan mostrem que valorem realment el principi que som membres responsables de l'Església és si estem disposats a col·laborar econòmicament en favor de l'Església diocesana i de la parròquia.

Com a pastor de l'Església diocesana de Barcelona, us exhorto a un compromís renovat amb la parròquia i a contribuir econòmicament, sigui amb aportacions puntuals o, millor encara, amb aportacions periòdiques.

Porque somos bautizados y miembros de la Iglesia, hemos de participar en nuestra parroquia. Este es un gran principio que ha de marcar nuestra vida cristiana.

Desde tiempos antiguos, y para llegar mejor a todas las personas de una misma diócesis, se crearon divisiones territoriales más pequeñas a fin de que la misión apostólica de los obispos, sucesores de los Apóstoles, llegara a todos los cristianos de manera más fácil y concreta. Así nacieron las parroquias como comunidades cristianas de la diócesis, organizadas alrededor de una iglesia y unos locales bajo la responsabilidad principal de uno o más sacerdotes.

En la parroquia se ofrece una vivencia de espiritualidad y de vida sacramental, especialmente en la eucaristía dominical; una posibilidad de profundización de la fe cristiana con la catequesis, el catecumenado y los movimientos laicales; y una proyección social a través de Càritas y otras organizaciones sociales. La parroquia es la comunidad cristiana básica que alimenta la vida cristiana de sus miembros

bro y se proyecta hacia la evangelización de las personas alejadas y de las ajenas a la Iglesia.

Como personas humanas que somos, no siempre llegamos a realizar el ideal. Y para acercarnos cada vez más al modelo es necesaria la participación activa del mayor número posible de personas. Por todo ello, aparece como muy adecuado el lema de «Germanor» de este año, que dice: «Participar en tu parroquia es hacer una declaración de principios.» El compromiso parroquial nos hace más coherentes con el bautismo que hemos recibido y contribuye a que la parroquia realice mejor su misión.

Debemos recordar también que ninguna institución vive sólo del aire del cielo y que la parroquia y toda la Iglesia diocesana necesitan de contribuciones económicas para poder llevar a cabo sus finalidades. Por eso, cuando demostramos que valoramos realmente el principio de que somos miembros responsables de la Iglesia es si estamos dispuestos a colaborar y a aportar algo de lo nuestro en bien de la Iglesia diocesana y de la parroquia.

Como pastor de la Iglesia diocesana de Barcelona, os exhorto a un compromiso renovado con la parroquia y a que contribuyáis económicamente, sea con aportaciones puntuales o, mejor aún, con aportaciones periódicas.

L'economia de l'Església al servei de la pastoral

Tenir una economia sanejada és essencial per a l'Arxidiòcesi de Barcelona.

L'Església no és una entitat només invisible, tot i que està en les mans de Déu. No és només una obra guiada per l'Esperit, sinó que necessita de l'ajut de les persones. No està portada només per voluntaris, sinó que necessita persones dedicades a temps complet. No està composta per grups de persones que simplement es troben a les cases particulars, sinó que necessita espais com les esglésies i els llocs parroquials.

En resum, necessita una base econòmica, un personal, uns edificis adequats i una gestió professional i eficaç.

ANTONI MATABOSCH

Delegat d'Economia de l'Arxebisbat de Barcelona

Però l'economia eclesial és diferent a la d'altres entitats.

Depèn de les aportacions dels que la vulguin ajudar. És equitativa, perquè persones i parròquies aporten el que poden i reben el que necessiten. És solidària, perquè ajuda els més pobres i abandonats per la societat. És ètica, perquè no especula i compleix els seus deures fiscals.

En resum: és una economia al servei de la pastoral.

Tener una economía sanejada es esencial para la Archidiócesis de Barcelona. La Iglesia no es una entidad sólo invisible, aunque está en las manos de Dios. No es sólo una obra guiada por el Espíritu, sino que también necesita de la ayuda de las personas. No está atendida sólo por voluntarios, sino que también necesita personas con plena dedicación. No se compone sólo de grupos de personas que simplemente se reúnen en los domicilios particulares, sino que también

necesita espacios como las iglesias y los locales parroquiales. En resumen, necesita una base económica, un personal, unos edificios adecuados, y tiene necesidad también de una gestión profesional y eficaz.

Pero la economía de la Iglesia es diferente de la de otras entidades. Depende de las aportaciones de aquellas personas que quieran ayudarla. Es una economía equitativa, porque las personas y las parroquias aportan lo que pueden y reciben lo que necesitan. Es una economía solidaria, porque ayuda a los más pobres y a los abandonados por la sociedad. Es también ética, porque no especula y cumple sus deberes fiscales. En resumen: es una economía al servicio de la pastoral.

Germanor 2014

Entrevista

Delegació Diocesana d'Economia

Xavier Claret, economista

Com valora els comptes de l'Arquebisbat de Barcelona de l'any 2013?

Els criteris que hi ha darrera l'expressió de les transaccions ocorregudes durant l'any són la prudència valorativa, la correlació entre ingressos i despeses i la continuïtat i consistència entre exercicis. Durant l'any 2013, les despeses de la diòcesi pràcticament igualen els ingressos. Tenint en compte la reducció d'ingressos, cal destacar l'esforç realitzat en l'adequació de les despeses als ingressos.

dia i manteniment dels temples, sovint béns del comú patrimoni cultural, històric i ciutadà. I en especial en temps de crisi com ara, calen recursos per a les propostes i programes d'ajut a les persones discriminades i desvalgudes: menjadors socials, aliments i d'altres, molt sovint portades directament per les parròquies.

¿Cómo valora las cuentas del Arzobispado de Barcelona del año 2013?

Los criterios que hay tras la expresión de las transacciones efectuadas durante el año son la prudencia valorativa, la correlación entre ingresos y gastos y la continuidad y consistencia entre ejercicios. Durante el año 2013, los gastos de la diócesis se igualan prácticamente a los ingresos. Teniendo en cuenta la reducción de ingresos, es necesario destacar el esfuerzo realizado en la adecuación de los gastos a los ingresos.

flexión sobre la evangelización en las grandes ciudades a las necesidades concretas de sacerdotes de la diócesis o la custodia y mantenimiento de templos, a menudo bienes del patrimonio común cultural, histórico y ciudadano. Y en especial en tiempo de crisis como el de ahora, hacen falta recursos para las propuestas y programas de ayuda a las personas discriminadas y desvalidas: comedores sociales, alimentos..., a menudo gestionados directamente por las parroquias.

Com descriuria les principals necessitats econòmiques de l'Arquebisbat, especialment en aquesta època de crisi en què molts recursos s'han d'adreçar als més necessitats a través de Càritas i d'altres organismes?

L'Arquebisbat no és una estructura simple i neutra, hi conflueixen necessitats i projectes. Des de la reflexió sobre l'evangelització en les grans ciutats a les necessitats concretes dels preveres de la diòcesi o la custò-

Davant la situació econòmica actual, quines aportacions pot fer la nostra diòcesi i com involucrar-hi tot el cos de l'Església diocesana?

Les més de 200 parròquies de la diòcesi són una xarxa que permet conèixer molt bé la situació de la gent. Cal estimular i facilitar maneres, camins o instruments de col·laboració, d'expressió de la solidaritat, d'ajut a la persona, des d'infants a famílies. És una tasca concreta en la qual hem d'insistir.

¿Cómo nos describiría las principales necesidades económicas del Arzobispado, especialmente en esta época de crisis en la que muchos recursos se tienen que dirigir a los más necesitados a través de Cáritas y otros organismos? El Arzobispado no es una estructura simple y neutra; en ella confluyen necesidades y proyectos. Des de la re-

Ante la crisis económica actual, ¿qué aportaciones pueden hacer nuestra diócesis y cómo involucrar a todo el cuerpo de la Iglesia diocesana?

Las más de 200 parroquias de la diócesis son una red que permite conocer muy bien la situación de las personas. Es necesario estimular y facilitar maneras, caminos o instrumentos de colaboración, de expresión de la solidaridad, de ayuda a la persona, desde niños a familias. Es una tarea concreta en la que debemos insistir.

Ens cal el vostre ajut!

Per fer-vos-ho fàcil, ho podeu fer:

- Omplint la butlleta de subscripció que figura en aquesta pàgina.
- Fent la vostra aportació a la col·lecta d'avui.
- Lliurant el vostre donatiu:
 - A la Comptadoria de l'Arquebisbat de Barcelona (c/ del Bisbe 5, 08002 Barcelona).
 - Al despatx de la vostra parròquia.
 - Fent-ne ingrés o transferència a: "la Caixa" (c/ Ciutat, 1): ES19-2100-3000-1222-0137-2608.

En el cas que vulgueu alguna informació o un rebut de la vostra aportació, podeu trucar al telèfon 93 270 10 10, ext. 219 (Sr. Alfons Alonso).

Tots els vostres donatius tenen una deducció d'un 25% a l'IRPF.

¡Necesitamos vuestra ayuda!

Para que os sea fácil, podéis hacerlo:

- Rellenando el boletín de suscripción que figura en esta página.
- Haciendo vuestra aportación en la colecta de hoy.
- Entregando vuestro donativo:
 - En la Contaduría del Arzobispado de Barcelona (c/ del Bisbe 5, 08002 Barcelona).
 - En el despacho de vuestra parroquia.
 - Haciendo un ingreso o transferencia a: "la Caixa" (c/ Ciutat, 1): ES19-2100-3000-1222-0137-2608.

Si necesitáis más información o un recibo de vuestra aportación, podéis llamar al teléfono 93 270 10 10, ext. 219 (Sr. Alfons Alonso).

Todos vuestros donativos tienen una deducción de un 25% en el IRPF.

Envieu aquesta butlleta a: / Enviad este formulario a:

Arquebisbat de Barcelona

Delegació Diocesana d'Economia (c/ del Bisbe, 5 - 08002 Bcn)

Vull col·laborar amb... / Quiero colaborar con...

Arquebisbat de Barcelona / Arzobispado de Barcelona

Vull col·laborar amb la parròquia / Quiero colaborar con la parroquia _____

Nom i cognoms / Nombre y apellidos _____

Domicili / Domicilio _____

C.P. _____ Població / Población _____

Telèfon / Teléfono _____ DNI o NIF _____

FD14

Amb aportacions periòdiques / Con aportaciones periódicas

- 15 €
- 25 €
- 75 €
- 150 €
- _____
- Mensual
- Trimestral
- Semestral
- Anual
- _____

Amb aportació única / Con aportación única

- 60 €
- 150 €
- 300 €
- 500 €
- _____

DOMICILIACIÓ DE REBUTS EN BANC O CAIXA / DOMICILIACIÓN DE RECIBOS EN BANCO O CAJA

Titular _____

Banc o Caixa / Banco o Caja _____

Població / Población _____

E S _____

Número compte IBAN / Número cuenta IBAN

Data / Fecha _____ Signatura / Firma: _____

Inclourem les vostres dades a la Base de Dades General d'Administració de la Delegació Diocesana d'Economia de l'Arquebisbat de Barcelona amb la finalitat de gestionar administrativament les quotes i els donatius d'acord amb les lleis. Podeu accedir, rectificar, cancel·lar, o bé oposarvos a que tractem les vostres dades dirigit un escrit a Arquebisbat de Barcelona, posant com a referència «exercici drets», c/ Bisbe 5, 08002 Barcelona. / Incluiremos sus datos en la Base de datos General de Administración de la Delegación Diocesana de Economía del Arzobispado de Barcelona con la finalidad de gestionar administrativamente las cuotas y los donativos de acuerdo con las leyes. Pueden acceder, rectificar, cancelar, o bien oponerse a que tratemos sus datos dirigiendo un escrito a Arzobispado de Barcelona, poniendo como referencia «ejercicio derechos», c/ Bisbe 5, 08002 Barcelona.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

✠ Lectura del llibre dels Proverbis

(Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en treurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits dels seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

✠ Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

✠ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,14-30)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava fora del país, cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí t'entreu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. ¿Tu sabies que vull collir on no havíeu sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs, havies de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no en tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.»

✠ Lectura del libro de los Proverbios

(Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer hacendosa, ¿quién la hallará? Vale mucho más que las perlas. Su marido se fía de ella, y no le faltan riquezas. Le trae ganancias y no pérdidas todos los días de su vida. Adquiere lana y lino, los trabaja con la destreza de sus manos. Extiende la mano hacia el huso, y sostiene con la palma de rueca. Abre sus manos al necesitado y extiende el brazo al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura, la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en la plaza.

✠ Salmo responsorial (127)

R. *Dichoso el que teme al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

✠ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 5,1-6)

En lo referente al tiempo y las circunstancias no necesitáis, hermanos, que os escriba. Sabéis perfectamente que el día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «Paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, para que ese día no os sorprenda como un ladrón, porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no lo sois de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no durmamos como los demás, sino estemos vigilantes y despejados.

✠ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus empleados y los dejó encargados de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos de plata, a otro dos, a otro uno; y a cada cual según su capacidad; luego se marchó.

Al cabo de mucho tiempo volvió el señor de aquellos empleados y se puso a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco.» Su señor le dijo: «Muy bien. Eres un empleado fiel y cumplidor; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; pasa al banquete de tu señor.» Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos.» Su señor le dijo: «Muy bien. Eres un empleado fiel y cumplidor; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; pasa al banquete de tu señor.»

Finalmente, se acercó el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces; tuve miedo y fui a esconder mi talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo.» El señor le respondió: «Eres un empleado negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dádsele al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobrarà, pero al que no tiene, se le quitarà hasta lo que tiene. Y a ese empleado inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes.»

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Els talents rebuts

La paràbola dels talents és una paràbola clàssica que ha estat interpretada de forma correcta pràcticament des del començament. L'Església dels primers segles ja va interpretar els talents a la llum dels carismes d'1Co 12, malgrat que la concreció dels cinc o dels dos talents sigui sovint arbitrària i fins i tot estrafolària. Tanmateix, la possibilitat de referir-los a dons rebuts de part de Déu és molt antiga. La versió de la paràbola (de les mines) en Lluç és molt diferent i, atès el seu context —just abans de l'entrada reial de Jesús a Jerusalem, Lc 19,12-27—, té també una finalitat diversa. Ens centrem en Mateu i direm dues coses arran d'aquesta paràbola: una referent a la interpretació cristològica de la paràbola i l'altra sobre el seu sentit parenètic o exhortatiu.

La paràbola ha estat interpretada per Mateu en clau cristològica. En aquest sentit, estem davant d'una interpretació al·legòrica: l'home que marxa lluny i confia els seus béns als seus servents és Jesús. Probablement això ho tenim assumit, però és una innovació mateuana que incideix en el significat de la paràbola. Perquè, aleshores, quan torna «al cap de molt de temps», estem en la Parusia del Fill de l'Home (cf. Mt 24,3. 27.37.39, l'únic dels evangelis que en parla), al final de la història. Allà, Jesús, en tant que Fill de l'Home demana comptes als seus servents del que han rebut —segons la seva capacitat. Aquest últim aspecte dóna peu a una interpel·lació per als lectors: és el sentit parenètic de la paràbola.

L'exhortació al lector és el que fa que una paràbola que se situa en el futur (el donar comptes) interpel·li els lectors en el seu present. El present no és un temps, per dir-ho senzillament, deixat de la mà del Senyor. És més aviat el temps de brillar, d'il·luminar, d'estimar i d'acollir. És aquí on la paràbola pren el seu aire d'aplicació al lector. El que podia haver estat simplement i senzillament un toc d'atenció que moguéssin a la por i a l'amenaça (el que diu el servent que no ha fet fructificar el seu talent), es converteix en un esperó per fer fructificar els propis talents. L'exhortació no és només a fer bones obres. És a fer-les amb la pròpia iniciativa, amb els propis mitjans, amb els propis dons. Perquè els talents han estat donats als servents (cf. 25,28). Són seus.

AGENDA

Actes i conferències

7a Setmana Bíblica «Déu és Amor». Dissabte 22 nov.: 18 h taula rodona «Imatges autèntiques i deformades de Déu», amb Josep Otón, Ariadna Blanco i Quique Fernández, a Llibreria Paulines; 21.30 h, concert «Des de les entranyes», amb Cor Nou, a la pquia. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa. Diumenge 23 nov.: 17.30 h, conferència «Dios Creador. Respuesta al panteísmo y la gnosis», pel Dr. Enrique Cases, a la mateixa parròquia. Info: t. 652 078 868 i quimil66@yahoo.es

Càritas Diocesana de Barcelona. Obrirà les seves portes a pl. Nova 1, a partir del 17 de nov. Les dependències seran la seu del Voluntariat, de l'Administració i de l'atenció social (amb hores concertades) per a les zones de Ciutat Vella i Poble Sec. Horari: De dill. a div. (de 8 a 14 h). Informació: t. 933 441 650 i 607 022 818.

Actualitat cultural i religiosa del mes de novembre. Dilluns 17 nov. (19 h), a càrrec d'Enric Vendrell, director general d'Afers Religiosos. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r).

Trobada anual dels Grups d'Oració i Amistat. Dia 23 nov. (10-18 h), al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), dirigida per Mn. Joan

Güell. Oberta a tothom. Inscripcions per al dinar: t. 932 181 005.

Asociación de Adoradoras de las Esclavas del Sagrado Corazón (c/ Mallorca, 232). Dia 20/11 (12 h) oració de los terceros jueves de mes seguida de la Eucaristía (12.30 h).

Unió Espiritual de Mares. Dia 19 nov., Missa (17 h) i tot seguit assemblea (c/ Riera de St. Miquel, 1 bis). Info: t. 934 351 845 (Montserrat Soler).

XX Cicle de Música per la solidaritat. El dia 22 nov. (20 h), a la pquia. St. Agustí (c/ Hospital - pl. St. Agustí). Aportació solidària: 6 €. Organitza: Ass. Per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Cursos

Facultat Antoni Gaudí. 27 nov. inici del curs d'«Història de l'art cristià antic», a la Facultat A. Gaudí. Professors: Mateu Riera (Mallorca - Southampton), José I. Ruiz (Sevilla) i Julio M. Román (Granada). S'ofereix com a aula oberta a alumnes oients. Les classes s'impartiran els dijous i divendres, del 27 nov. al 23 de gener (de 9 a 11 h). Valor del curs: 5 ECTS. Taxes de matriculació: 205 €. Inscripció: Secretaria de la Facultat (t. 934 534 925 a/e: administracio@facultatantoni.gaudi.cat).

ACTUALITAT

CONGRÉS INTERNACIONAL DE PASTORAL DE LES GRANS CIUTATS
segona fase
Arquebisbat de Barcelona

PASTORS DE GRANS CIUTATS DEL MÓN
A LA SAGRADA FAMÍLIA
PARAULA DE DÉU I MÚSIQUES DEL MÓN
Polifònica de Puig-reig
Escolania de Montserrat
MISSATGE DEL PAPA FRANCESC
Basílica de la Sagrada Família 25 de novembre de 2014 19.30 h
Recol·lecció d'invitacions gratuïtes del 10 al 21 de novembre al Seminari Conciliar de Barcelona c/ Diputació 231, de 10 h a 14 h i de 16 h a 20 h

Segona fase del Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats

Amb el lema «Paraula de Déu i músiques del món», dimarts 25 de nov. (19.30 h), a la basílica de la Sagrada Família, celebració de la Paraula i concert extraordinari de la Polifònica de Puig-reig i de l'Escolania de Montserrat. Durant l'acte hi haurà un missatge del papa Francesc. Es poden recollir invitacions gratuïtes, del 10 al 21 de nov. Al Seminari Conciliar de Barcelona, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

35 anys de comunicació al servei de la Comunió

La Nit de *Catalunya Cristiana* celebra els 35 anys d'aquesta publicació i els 20 anys de Ràdio Estel. Presidida pel cardenal Martínez Sistach, té l'objectiu de recaptar recursos econòmics per a aquests dos mitjans. Dijous 27 de nov. al Centre de Convencions Internacional de Barcelona (Parc del Fòrum / P. Leonardo da Vinci, 4-5). Preu sopar: 45 €. Informació i reserves: Núria Ortín, t. 934 092 770, c/e: lanit@catalunyacristiana.cat, radioestel.cat.

20
la Nit
27 de novembre de 2014
35
27 de novembre a les 20.25 h
Ràdio Estel Club Catalunya Cristiana

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

Juntos mantenemos la Iglesia

El Día de la Iglesia Diocesana, conocido entre nosotros como la *Jornada de «Germanor»*, es el único día en que se hace una colecta en las iglesias con el fin de ayudar a cada diócesis u obispado en sus necesidades materiales. Gracias a esta colecta puede funcionar el llamado Fondo Común Diocesano, que es como una caja de compensación por medio de la cual las parroquias con más recursos económicos ayudan a aquellas otras que tienen muchas necesidades pero menos disponibilidades económicas.

Este año, la Jornada de «Germanor» tiene como lema principal

«Participar en tu parroquia es hacer una declaración de principios». Y una manera de participar —no la única, sin duda— es ayudar económicamente. Nos guste o no, la Iglesia necesita medios económicos para realizar su misión. Hoy todo proyecto pastoral va acompañado necesariamente de un presupuesto, cualquier pastoral tiene unos gastos.

La Iglesia, sobre todo en esta hora de crisis económica que repercute sobre tantas personas y familias, está llamada a hacer un esfuerzo especial en el ámbito de las necesidades sociales. Está llamada a hacerlo y lo hace. Uno de los obje-

tivos de nuestra diócesis de Barcelona nos invita a todos a ejercer la solidaridad como expresión de la fe cristiana. El papa Francisco nos dice que quisiera sobre todo una «Iglesia pobre y para los pobres», una Iglesia cuyos pastores hagan «olor a oveja», una frase bien gráfica que nos habla de una solidaridad profunda y activa con los sufrimientos y las necesidades básicas de las personas. De todas las personas, sin discriminación.

Me es muy grato expresar aquí mi profundo agradecimiento al esfuerzo que se está haciendo en este sentido en nuestra comunidad diocesana de Barcelona. Son muy numerosas las iniciativas promovidas por parroquias y otras instituciones y movimientos cristianos para ayudar a los más necesitados. El Congreso sobre la acción de la Iglesia en las grandes ciudades, cuya segunda fase celebraremos los próximos días del 24 al 26 de noviembre y que clausuraremos presididos por el papa Francisco en Roma el día 27, ha insistido en que la Iglesia, siempre pero especialmente

en las grandes ciudades modernas, donde hay tantas necesidades materiales y espirituales, debe ser una «Iglesia samaritana»; es decir, una Iglesia que, como el buen samaritano de la famosa parábola de Jesús, se acerque a la persona herida y maltratada que ha sido dejada al margen del camino. Lo he comentado en mi última carta pastoral, titulada *Una Iglesia samaritana en medio de las grandes ciudades*.

Francisco nos pide ser una Iglesia «en salida» hacia las periferias geográficas y existenciales. Sin embargo, hay que tener en cuenta que, para poder hacerlo de una manera constructiva y eficaz, los recursos materiales son importantes. Para obtenerlos, llamamos en este día al corazón de los miembros de la Iglesia para que nos ayuden a garantizar la financiación de las obras religiosas y sociales. Para ello, hemos de ser conscientes de que la Iglesia necesita nuestra ayuda y nuestro compromiso económico.

